

LBRIS

We know
books

Charles Perrault

Motanul Încălțat

Ilustrații: Michelle Rene Boulad
Traducere și adaptare: Monica Secetă

 editura
Eduard

Un morar nu lăsă ca moștenire celor trei fii ai săi decât moara sa, un măgar și un motan. Împărțelile fură degrabă făcute, dar n-au fost chemați nici notarul, nici împuternicitul, pentru că ei ar fi risipit puțina avere. Fratelui mai mare îi reveni moara, al doilea primi măgarul, iar celui mai tânăr nu-i rămase decât motanul. Mezinul nu se putea consola că are o parte atât de mică.

– Frații mei, zicea el, își vor putea câștiga pâinea cinstit, lucrând împreună; însă eu, după ce îl voi fi mâncat pe motanul meu și îmi voi fi făcut un manșon din blana lui, o să rămân muritor de foame.

Motanul, care asculta aceste vorbe, dar se prefăcea nepăsător, îi zise cu un aer calm și serios:

– Nu te necăji, stăpâne, nu trebuie decât să-mi dai un sac și să dai poruncă să mi se facă o pereche de cizme, ca să pot merge prin mărăcinișuri, și vei vedea că nu ești chiar atât de nedreptățit pe cât crezi.

Deși stăpânul motanului nu-l credea câtuși de puțin, îl văzu făcând atâtea șmecherii ca să prindă șobolani și șoareci, ca atunci când se spânzura de

